

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

TIDNING FÖR TRÄDGÅRDSODLARE.

Redigerad af Erik Lindgren och Georg Löwegren.

N° 1.

Januari 1870.

9:de årg.

Af denna tidning, som uteslutande sysselsätter sig med till trädgårdsodlingen hörande ämnen, utkommer ett nummer i hvarje månad. — Prenumerationspriset är för helt år, såväl å postkontoren och i bokhandeln, som hos redaktionen, *Två riksdaler riksmynt*. — Bref till tidningen behöfva ingen annan adress än *Tidning för trädgårdsodlare, Stockholm*.

Anmälan.

Tidning för trädgårdsodlare anmäles härmed värdsamt till förnyad prenumeration för 1870. Den kommer liksom hittills att utgifvas med ett nummer om ett helark i början af hvarje månad, och blir dess enda mål fortfarande att genom uppsatser i dithörande ämnen söka verka för spridande af insigt i och väckande af håg för trädgårdsodling bland alla samhällsklasser.

Föreståndaren för Göteborgs trädgårdsförening, direktör Georg Löwegren, som under loppet af flera år lemnat bidrag till tidningen, kommer från och med nästa år att ingå i densamma såsom medutgifvare. Undertecknad fortfar emellertid att, liksom hittills, vara tidningens ansvarige utgifvare och förläggare.

Då tidningens föregående verksamhet väl numera bör kunna få anses vara någorlunda allmänt känd, torde det vara öfverflödigt att närmare redogöra för dess blifvande innehåll under det kommande året. En minneslista för trädgårdsodlare kommer dock äfven i denna årgång att inflyta.

Artiklar och meddelanden, lämpliga för tidningen, emottagas tacksamt till införande, och äro isynnerhet sådana som afse gjorda rön och iakttagelser de mest kärkomna.

Tidningen kan erhållas genom alla postanstalter och hos alla bokhandlare i Sverige, Norrige, Finland och Danmark, äfvensom hos redaktionen. Priset är å svenska postanstalterna och hos bokhandlarne i samtliga de skandinaviska länderna samt hos redaktionen *två riksdaler riksmynt* för hela årgången.

Stockholm & Kongl. Landtbruks-Akademiens Experimentalfält i november 1869.

Erik Lindgren.

Anhålls få fästa uppmärksamheten på denna tidnings lämplighet för sockenbiblioteken.

Af andra, tredje, fjerde, femte, sjette, sjunde och åttonde årgångarne finnas ännu några kompletta exemplar att tillgå till samma pris, nämligen 2 rdr rmt pr årgång, och kunna de erhållas såväl genom postkontoren och i bokhandeln som hos redaktionen.

Obs. Hos herrar tidningsredaktörer anhålls värdsamt att de, af välvilja för trädgårdsodlingen, ville hafva godheten i sina blad intaga ofvanstående anmälan eller någon del deraf, samt om möjligt äfven anmäla hvarje utkommande nummer, och skall, såsom ersättning derför, årgången, hvartefter den utkommer, tacksamt öfversändas.

Urval af träd och buskar för fritt land.

Hågen att plantera har hos oss under de sista årtiondena i betydlig grad tilltagit. Också gifves det få ämnen, som ega förmåga att skänka en varaktigare glädje och större gagn, än trädplantering fattad i dess vidsträcktare bemärkelse, och i få fall torde det sköna och det nyttiga i högre grad låta förena sig, än i detta. Ett landskap bevuxet med träd är alltid vackert, men ett landskap utan träd, hur omvexlande med vatten, berg och dalar det än för öfrigt måtte vara kan aldrig bli vackert, så länge hufvudvilkoret för ett vackert landskap — trädvegetation — saknas. Se vi åter på nyttan, så vinna vi af träd och buskar skydd mot stormarne, skugga mot solstrålarne, bränsle, byggnadsvirke o. s. v. samt frukt, bär och åtskilliga andra produkter, hvarjemte en öfver ett landskap på lämpligt sätt fördelad trädvegetation skyddar vä-

ra fält för vindarnes allt för häftiga framfart med deraf följande hastiga uttorkning och andra olägenheter, verkar till klimatets förbättring, nederbördens jemnare fördelning och bidrager följaktligen till att höja afkastningen af vår odlade jord.

Framför allt borde det för hvar och en vara angeläget, att — der utrymmet så medgifver — söka åstadkomma träd och buskpartier omkring bostaden. Hur mycket angenämare är icke den bostad som ligger inbäddad i en löflund, än den som ligger på kala slätten, utsatt för solbadd och stormar! Vi tro derfore, att den jemförelsevis ringa uppoffring, som fordras för att allmänt åstadkomma trädvegetation omkring våra bostäder, vore väl betald genom det gagn och den trefnad som derigenom vunnas.

Men då det, för att af planteringarne kun-

H. H. J. Svensson
1870

na vinna allt det gagn och nöje man påräknar, är nödigt, att göra ett godt och lämpligt urval af träd och buskväxter, så vilja vi här nedan meddela nödiga råd i detta afseende och derigenom i vår ringa mån söka att hvad på oss ankommer gagna den goda saken.

Här nedan förekommande urval omfattar endast sådana sorter som vi på grund af egen erfarenhet kunna rekommendera, och vi våga på förhand försäkra läsaren att han tryggt kan lita på våra uppgifter, rörande de växter vi föreslå till odling.

Acer. *L.*, lönn. — *A. campestre*, *L.*, naverlönn, hemland mell. Eur., äfven på några ställen i Sverige, ehuru sannolikt förvildad. Bli hos oss blott en större buske af omkring 6—8 fots höjd, i Skåne troligen högre. Är icke kinkig på jordmån, men uthärdar bäst å torrare, magrare platser. Lämplig endast för södra delarne af landet. — *A. dasycarpum*, *Ehrh.*, silfverlönn, n. Am., blir ett omkring 30—40 fot högt träd. Detta vackra och hos oss fullt härdiga träd är det sockerrikaste af alla lönnar. Linné lärer, enligt Kock, med *A. saccharinum* förstått denna art. Som detta träd hos oss icke lemna frö, och fortplantning af lönn genom förädling är ganska svår, kommer dess dyrhet alltid att lägga hinder i vägen för en allmännare plantering, hvaraf det dock vore förtjent. — *A. Negundo*, *L.*, askbladig lönn, n. Am. Bli i södra län-der ett 40—50 fot högt träd, i mell. Sverige blott en 8—10 fot hög buske, emedan den då och då affryser. Har vackert löfverk; passar endast för sydliga delarne af landet. Fordrar varm jord och torrt, varmt läge. Varieteten *A. Negundo californica* är härdigare. Skiljes från arten genom frodigare utseende. — *A. platanoides*, *L.* (skall enl. K. Kock rättast skrivas *Platanoides*), vanlig lönn, Sverige etc., 50—70 fot högt träd. Ett af våra vackraste och bästa allé- och parkträd, förtjent af den allra vidsträcktaste

odling äfven med särskildt afseende fästadt på sockerproduktion. Fortkommer öfverallt, der jorden icke är allt för torr eller sur eller allt för mager eller fet. — *A. Pseudoplatanus*, *L.* (Kock skriver Pseudo-Platanus), sykomorlönn, berglönn m. Eur. etc., 60—70 fot högt ståtligt träd, men är något ömtåligt för våra vintrar och förtjenar icke odlas längre i norr än upp till Stockholm. Har hos oss största värdet för vinnande af trädvegetation i torra steniga backar, der denna art växer rätt bra. Den vanliga brokbladiga sykomorlönnen *A. Ps. fol. varieg.* är utmärkt vacker men svår att föröka och håller sig derföre dyr. — *A. saccharinum* *Wangenh.* (ej *Max*) sockerlönn, n. Am., 30—50 fot. Enl. K. Kock skall den egentliga sockerlönnen rättast vara *Acer nigrum*, *Max*, enär under *saccharinum* lära innefattas flera former. Trädet liknar vår vanliga lönn och torde hos oss icke heller bli sockerrikare än denna. Synes med afseende på härdighet och fordran på jordmån förhålla sig lika med vår vanliga lönn. — *A. spicatum* *Lam.*, busklönn, n. Am., 10—15 fot hög buske. Är fullt härdig och förtjenar allmän odling. Trifves öfverallt der jorden icke lider af syra och äfven mycket väl på torra, magra platser. — *A. tataricum*, *L.*, rysk lönn, norra Asien etc., 15—20 fot hög buske, med vackra röda frön om hösten. Är fullt härdig. — Lönnarterna låta lätt omplantera sig, och, om de blifvit behörigen omskolade i ungdomen, till och med såsom temligen stora exemplar. Synnerligt nogräknade på jordmån äro de icke, men tåla dock icke synnerligen fet jord, hvarigenom de ömtåligare, och till och med vår vanliga lönn, genom den frodiga växt den utvecklar på sådan jord, affrysa betydligt i ungdomen. Beskärning af lönn bör helst ske i september, eller strax efter sedan löfvet utslagit på försommaren, emedan hon blöder mycket beskuren på vanlig tid om våren. — Virket af vår vanliga lönn har högt värde. (Forts.)

Blomsterdrifning i boningsrum.

Den som icke är i besittning af dyrbarare inrättningar, såsom växthus o. d., för blomsterdrifning vintertiden, utan endast är hänvisad till vanliga boningsrum, kan likväl med ringa besvär vara försedd med blommor under hela vintern, genom ett klokt urval af växter. Hufvudsakligen genom att använda diverse derför lämpliga kalljordsblomsterväxter, så väl buskar som örtartade växter, till drifning under vintern, kan detta resultat uppnås. Men äfven af egentliga krukväxter gifvas åtskilliga, hvilkas blomning infaller under hösten, vintern eller våren, såsom *Viburnum Tinus*, *Jasminum nudiflorum*, *camellier*, *Azalea indica*, *rhododendrer*, *Erica herbacea*, *månadsrosor*, *Daphne Cneorum*, *Primula chinensis*, *Pyrethrum sinense*, *Tropaeolum Lobbianum* m. fl.

De inrättningar som fordras för drifning af

kalljordsväxter äro en frostfri källare att förvara åtskilliga växter uti, till dess de skola inflyttas till drifning, ett ljust boningsrum som icke eldas oftare än då det hotar att vilja frysa i rummet, och hvarst temperaturen hålles under sjelfva vintern vid + 2—6° C. Detta rum kallas i det följande för kallrum. Vid blidväder insläppes frisk luft i detta rum genom att öppna fönster eller dörrar; detsamma gör man ock i källare, hvari växter förvaras. Och slutligen fordras ett varmt rum och torde en matsal e. d. lämpligast kunna användas, hvarst temperaturen hålles vid den för boningsrum vanliga, näml. + 15—18° C. I det följande kallas detta för varmrums. — Vi skola här nedan först afhandla drifning af träartade växter (träd i dvärgform och buskar) och derefter örtartade växter.

Behandlingen af träartade växter före drifningen. De exemplar af buskväxter och träd i dvärgform, som afses till drifning, inplanteras, helst om våren innan löfvet utslagit, i krukor, och underhållas under sommaren på en varm, solrik plats i det fria, och förses med tillräcklig vattning. Så snart exemplaren börjat skjuta skott, böra de en gång i veckan erhålla en svag gödselvattning, med undantag af azalcer, daphne och rhododendrer, hvilka icke tåla gödselvattning. I augusti gifvas de icke vidare gödselvatten och nu börjar man, i synnerhet för alla sådana som om hösten fälla löfven, att vattna sparsammare, i afsigt att påskynda skottens mog-

nad och befordra en tidigare löffällning. Fram i oktober bör man icke gerna vattna vidare och vid regnväder läggas krukorna omkull för att skydda jorden i desamma för regnet. Man låter växterna stå ute i det fria tills det börjar frysa och först sedan de varit utsatta för 2—4 graders köld inflyttas de i källaren. Undantag från denna behandling göra de som dels icke äro verkliga kalljordsbuskar dels de som bibehålla sina blad äfven om vintern, såsom rhododendrer, Daphne Cneorum o. d., hvilka icke böra få uttorka för mycket samt fordra att inflyttas i kallrummet innan köld inträdt.

(Forts.)

Något om anordnandet af örtartade prydnadsväxter i Franska och Engelska anläggningar.

(Ur Kgl. Landbruksakademiens Tidskrift).

I Franska och Engelska parkanläggningar användas i allmänhet icke många olika arter af örtartade prydnadsväxter, utan håller man sig till ett jemförelsevis litet antal af de vackraste, och deraf hufvudsakligen *skarlakanspelargonier*, *träartade calceolarier* och *verbener*, jemte ett antal sådana, hvilkas blad utgöra den egentliga prydnaden eller som dessa kallas: *bladväxter*. Hvad växternas anordning beträffar följer man i de båda länderna samma hufvudprincip, ehuru det olika skaplynnat röjer sin olikhet i detaljutförandet. I båda länderna odlas prydnadsväxterna på raka eller krokiga rabatter och å grupper af någon regulier form, cirkelrunda eller ovala; aldrig ser man grupper i s. k. snäckform med mera dylikt, sådana de ofta förekomma hos oss. På rabatterna planteras växterna i rader, 1 eller högst 2 rader i bredd af samma sort, hvarvid man dels fäster afseende på växternas höjd och dels på deras färg, och man använder i allmänhet mer rabatter än grupper. På grupperna odlas i Frankrike liksom vanligen hos oss företrädesvis blott en sort på hvarje grupp, hvaremot engelsmännen söka att genom konstigare sammanställningar öka effekten på sina grupper och stundom äfven på rabatterna, hvarpå här

nedan skall visas några prof. Fransmännen deremot synas undvika allkonstiga sammanställningar, hylande den åsigtten att det enklaste äfven är det vackraste. I båda länderna ser man deras blomsterplanteringar vara mycket väl underhållna och prydliga.

Fig. 2.

Fig. 3.

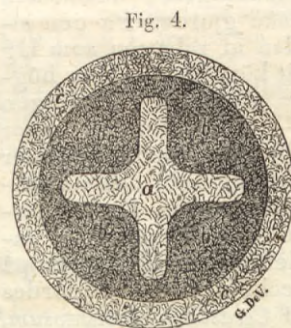

Fig. 4.

andra, så som figuren 3 utvisar. På sjelfva rabatten *d*, hvilken var $2\frac{1}{2}$ fot bred, stodo tre rader verbener, hvaraf de som stodo i mellersta raden voro blå-, de i de båda andra raderna rödblommande. Innanför denna rabatt fanns en 1 fot bred, något litet nedsänkt gång *e*, hvar efter sjelfva gräsplanen *f* vidtog. Figuren 2 visar samma detaljer i genomskärning.

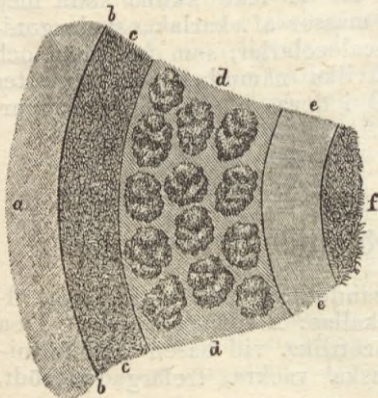
Figuren 4 antyder utseendet af en bladväxtgrupp som förekom i Victoria park i London, och hvilken grupp befanns vara af omkring 9 å 10 fots diameter. Midt i gruppen fanns en sådan figur som genom *a* utvisas, bildad af *Centaurea candidissima*, en växt som är nästan alldeles snöhvvit, *bbbb* upptogs af den bekanta mörkbladiga *Coleus Verschaffeltii*, hvilken genom toppning hölls låg och buskig och rundtomkring derutanför förekom en kant (*cc*) bestående af en intensivt gulbladig varietet af *skarlakanspelargonier*, hvilka genom toppning hölls låga. Gruppen i dess

Figuren 1 framställer en liten bit af en rabatt, sådana de fö-

rekommo rundtomkring två stycken smärre oregelbundna gräsplaner fram-

för ett växthus i *jardin reservé* i Paris sommaren 1867. Närmast intill gången *a* låg en 1 fot bred gräskant *c*, som på båda sidor var ytterst skarpt begränsad. Tätt utanför yttre kanten af denna gräskant fanns en infattning af gjutna jernbågar *b*, liknande torra krökta trädgrenar, nedstuckna tätt efter hvar-

Fig. 1.

helhet åstadkom en egendomlig och öfverraskande effekt.

Fig. 5.

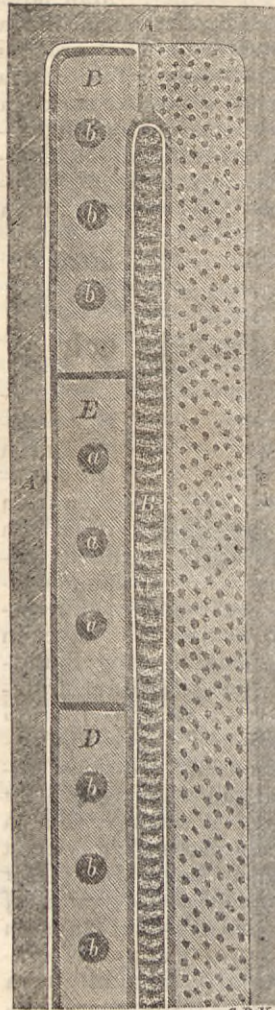
G. Dev. af *Cerastium tomentosum*,

Fig. 6.

derefter följde: 1 rad blåblommade verbener, 1 rad vitbladiga skarlakanspelargonier, 1 rad träartade calceolarier och 2 rader vanliga rödblommade skarlakanspelargonier. Denna sida af rabatten var ganska lysande och naturligtvis beräknad att göra effekt då man åkte i snabb fart utåt densamma. Den andra sidan af rabatten var anordnad med betydligt större omsorg, för att un-

der ett sakta promenerande betraktas mer i detalj. Rabatten var på denna sida indelad i vissa fält, åtskilda genom tvärgående rader af *Perilla nankinensis*. Fältena *D D* voro fullplanterade med vitbladiga skarlakanspelargonier och fältet *E* med låga, rödblommade skarlakanspelargonier. Inom hvarje fält eller afdelning förekom dessutom 3 cirkelrunda grupper af omkring 3 fots diameter, hvaraf de 3 med *a* betecknade voro bildade af *Amaranthus melancholicus* och de 6 med *b* betecknade bestodo af *Coleus Verschaffeltii*. Närmast intill gräskanten — längst till venster på teckningen — var planterad 1 rad *Tradescantia Zebrina*. Rabatten i dess helhet var utmärkt vacker.

Figuren 6 framställer en rad grupper — eller hvad man äfven skulle kunna kalla en afbruten rabatt — sådana som stundom brukas i gräsplaner utåt raka gångar i engelska parker. Vanligen planteras de runda af dessa grupper med träartade calceolarier och de öfrige med skarlakanspelargonier eller tvärtom. Dyliga grupperingar användas dock ytterst sparsamt och taga sig icke heller synnerligt vackert ut.

Det brukas mycket både i Frankrike och England att utåt ytterkanterna af buskgrupper på mera framstående platser lägga blomsterrabatter, hvilka noga följa alla buskgruppernas krökningar, och att på dessa rabatter plantera åtskilliga blomsterväxter i särskilda rader. Af ettåriga sommarväxter användas dock mycket litet, utan hufvudsakligen af de här ofvan uppräknade växterna och denna anordning bidrager betydligt till att gifva färg åt och öka effekten hos anläggningarne.

Dessa få exempel anses vara tillräckliga att inge ett begrepp om blomsterplanteringarne i de nämnda länderna. Så mycken eftersträfvad omvexling, som man stundom spårar i blomsteranordningarne hos oss, ser man i allmänhet icke der. För öfrigt är denna konst så mycket upparbetad hos oss, att vi verkligen icke ha mycket att lära af utländingen och om våra blomsterplanteringar icke alltid äro så lysande, så beror detta alldeles icke på bristande insigt hos våra trädgårdsodlare, utan derföre att dels vårt klimat är för ogynnsamt och dels våra tillgångar äro för små, så att vi icke kunna ståta med dyliga oerhörda massor af skarlakanspelargonier och träartade calceolarier, som fransmän och engelsmän, hos hvilka nämnda båda växtarter utgöra *A* och *O* i deras blomsterplanteringar.

E. Lindgren.

Öfversigt af nyheterna i växt- och fröhandeln.

Abutilon Thompsonii. Denna art är nyligen införd från Brasilien och utmärker sig isynnerhet för sina vackra, ljusgröna, med gult marmorerade blad. En annan ny art, hvilken dock redan

några år varit i handeln, är: *A. vevillarium*, eller, som den ock kallas: *A. megapotanicum*. Den har äggrundt lancettlika, vid basen hjertformiga blad och ganska vackra, trefärgade (rödt,

gult och svartbrunt) blommor. Växer vild i Mexiko.

Dessutom har på senare åren ett ej obetydligt antal nya hybrider och varieteter tillkommit, hvilka alla äro förtjenta af blomsterodlares synnerliga uppmärksamhet, särdeles som de mycket väl låta odla sig i boningsrum. Ofvannämnda nya sorter kosta i Göteborg 50 à 75 öre.

Acer platanoides globosum är en högst intressant form af den vanliga lönnen. Grenarne sitta så tätt tillsammans, att de bilda en nästan alldeles rund krona. Trädet kan användas till plantering på gräsplaner. Förökas genom ympning på vanlig lönn. Kostar i Leipzig omkring 11 rdr, små plantor 2 rdr.

Acer platanoides rubrum. Äfvenledes en varietet af vår vanliga lönn, som, att döma efter afbildningen i Regels Gartenflora, måste vara särdeles vacker. Den har alldeles blodröda blad och uppgifves vara lika hårdig och snabbväxande, som den vanliga formen. Detta träd bör kunna blifva af stort värde för såväl större som mindre parkanläggningar, särdeles på de orter, der den s. k. blodboken ej trivses.

Acer Friederici Guilemi. Denna lönn har nyligen blifvit införd från Japan. Den utmärker sig för en prydlig växt, långskaftade, handlika, djupt inskurna och oregelbundet tandade blad, hvilka såsom späda äro alldeles röda, men såsom äldre brunaktigt gröna, prydda med hvita och rosenröda strimmor.

Acer polymorphum pectinatum rubrum. Har helt nyligen blifvit införd från Japan, hvarest den odlas i trädgårdarne. Bladen äro mycket djupt delade och fikarne mycket smala, hvilket förlämnar trädet ett egendomligt utseende. Unga plantor kosta i Leipzig omkring 16 rdr.

Acer japonicum argenteum. Som namnet antyder, härstammar äfven denna lönn från Japan. Har 6 à 7 tum långa, 5 à 6 tum breda, treflikiga blad, hvilkas gröna yta är oregelbundet omgifven af ett ganska bredt, trefärgadt bälte. Är en alldeles utmärkt art, som i hög grad skiljer sig från alla hittills bekanta lönnsorter och som utan tvifvel kommer att blifva mycket använd, såvida den utan olägenhet kan öfvervintra i det fria, hvilket ännu ej är utrönt. Unga, rotäktade plantor kosta i Leipzig omkring 26 rdr 60 öre stycket.

Achyranthes borbonica. (Iresine). Är en växt med alldeles blodröda blad, hörande till familjen *Amarantaceæ*. Den rekommenderas såsom bättre till utplantering på fritt land än den redan bekanta *A. Verschaffeltii*, men vi hafva ännu ej varit i tillfälle att öfvertyga oss derom. De plantor vi erhållit från Leipzig hafva mycken likhet med *Achyranthes sanguinolenta*, en växt, som länge varit odlad i nästan alla botaniska trädgårdar och som visst icke har något värde såsom dekora-tionsväxt på kall jord. Fås i Göteborg för 50 öre.

Actinella grandiflora. En flerårig kalljordsväxt, hörande till familjen *Compositæ* och härstammande från nordvestra Amerikas kusttrakter. Den blir endast 4 à 5 tum hög, har ulliga, med findelta blad beklädda stänglar och gula blommor. Ehuru växten kan begagnas till infattningar kunna vi dock ej tilldöma den något värde som prydnadsväxt.

Adonis grandiflora superba. Är en varietet af den i mellersta och södra Tyskland på åkrar vildt växande *A. æstivalis*. Trots det klingande namn, med hvilket den blifvit skickad ut i verlden, förtjenar den ej att föredragas framför den gamla *A. autumnalis*. Den har gulaktiga blommor och kan behandlas som den vanliga. (Forts.)

Minneslista för trädgårdsodlare i januari månad 1870.

I fall snö icke hindrar, kan man äfven nu beskära bärbuskarne. På krusbärsbuskarne borttagas alla de äldsta grenarne, så nära invid deras ursprung sig göra låter, och bör rätteligen alla sådana grenar, som uppnått öfver tre års ålder, tagas bort. Skulle man hafva försummat att under de föregående åren beskära krusbärsbuskarne, borttages nu omkring en tredjedel af deras grenar och naturligtvis de äldsta, hvilka lätt genom färgen på ytan skiljas från de yngre. Vinbärsbuskarne beskäras ungefär på samma sätt som krusbärsbuskarne. På hallonbuskarne borttagas alla de skott, som buro frukt förra sommaren, helt och hållet och af de yngre skotten — i fall flera skott fått uppväxa, än som ha tillräckligt utrymme — borttagas så många att de kvarblifna få tillräckligt utrymme, och må man noga komma ihåg, att om för många skott lemnas, blir afkastningen mindre både i afseende på kvantitet och kvalitet, än om hvarje skott får fullt tillräckligt utrymme. De kvarlemnade hallonskot-

ten aftoppas till omkring en tredjedel. Fruktträden beskäras här i nordnordväst lämpligare längre fram.

Omkring bärbuskarne utbredes gödsel, och kan frisk, obrunnen sådan, i brist på brunnen, härtill användas. Krusbär och hallon böra gödslas årligen, hvaremot det kan vara nog att gödsla vinbär hvartannat år. Emellan smultronplantorna lägges likaledes gödsel, i fall det icke redan blifvit verkställt. Smultron böra gödslas årligen. På sparrissängarne utbredes årligen ett lager gödsel, helst brunnen, men i brist derpå obrunnen.

Häckarne kunna huggas, enär man har vanligen bättre tid dertill nu än längre fram. Vi erinra om att häckarne alltid böra hållas tunna och spetsiga upptill, på det att de icke måtte sönderbrytas af snömassor som hopa sig på dem.

Köksväxter som förvaras i källare eller högar ute i det fria, egnas nödig tillsyn. Temperaturen bör, vare sig i källare eller högar, hållas så låg som det utan skada kan ske, och är en temperatur af 0 till 2 grader varmt den lämp-

ligaste. Genom att upphänga en termometer i källaren eller nedsänka en sådan genom den trumma, hvarmed en hög hvari köksväxter förvaras alltid bör vara försedd, kan man lätt utröna värmegraden och man tilltapper icke luftgluggarne på källaren eller lufttrumman på högen förr än kölden synes hota att intränga. Enligt vår erfarenhet inträffar emellertid icke detta förr än temperaturen nedgår under 6 graders köld *).

Bönstörar och ärtris anskaffas. Till bönstörar användas omkring 10 fot långa granstörar, på hvilka endast några barkränder aftagits. Den öfriga delen af barken kvarlemnas och är det dessutom fördelaktigt att qvistningen icke skett allt för tätt intill störrarne, ty bli dessa allt för väl afputsade och släta, händer det att bönrankorna icke få fäste på desamma utan åka ned till marken.

Har det frusit tillräckligt, bör man icke försumma att upptaga dy- eller torfjord. Har man lämpligt utrymme därför, är det af stor fördel att utbreda den upptagna dy- eller torfjorden 1 fot tjockt på en torr plats. Frampå sommaren sönderhackas den väl och vändes, så att den blir väl torr, hvarefter den upplägges i spetsiga högar eller införes under tak, för att efter hand användas till beredning af mullpud-

* I förra minneslistan stod + 6° C. men skulle vara — 6° C.

rett, eller att blanda bland ladugårdsspilling eller andra därför lämpliga ämnen till komposter. Torr, väl sönderdelad dy- eller torfjord har till alla dylika ändamål ett afgjordt företräde och bör därför otorkad sådan endast nödfallsvis användas.

Spalierträden i det fria täckas med rörmattor eller på annat lämpligt sätt, för att afhålla solstrålarne, hvilka, i mån som solen nu börjar stiga högre, få större verkan, och hvarigenom träden kunde tvingas att växa i otid.

Sand till gångarne hemköres. Dessutom undangöres nu allt som vid denna tid kan verkställas, såsom reparation och förfärdigande af redskap, tillverkning af blomsterkäppar och etiketter, hvarjemte fröen rengöras o. s. v.

Åt växter som stå i växthusets kallare afdelningar, i källare, kaster eller i föga eldade boningsrum tillsläppes rikligt med frisk luft så ofta väderleken i det fria är blid. Af blomsterlökar, buskväxter o. d. som för ändamålet hållas i beredskap inflyttas efterhand till drifning. Bland de växter man i denna månad kan hafva i blomning äro: *hyacinter*, *tulipaner*, *camellier*, *syrener*, *Daphne Mezereum*, *hägg* och *fogelbär* (hvaraf grenar drifvas i vatten), *Viburnum Tinus*, *Primula chinensis*, *Prim. veris*, *Viola tricolor*, *Bellis perennis*, *Erica herbacea* m. fl. E. L.

Kortare uppsatser och notiser.

Blomsterbord för boningsrum. Vi meddela här tvänne teckningar till blomsterbord för boningsrum. Fig. 1. framställer ett sådant försedt med en glaskupa för guld fiskar

Fig. 1.

C. SAHLIN

och för öfrigt smakfullt dekoreradt med vackra bladväxter. Att ett dylikt bord, försedt med ett vackert urval af och smakfullt sammanställda växter, skall utgöra en utmärkt prydnad för boningsrum, torde redan teckningen kunna inge någon idé om. Fig. 2 framställer likaledes ett blomsterbord. Sjelfva bordet är här ganska enkelt och billigt, bestående blott af korgmakarearbete, men genom den smak hvarmed det blifvit dekoreradt med

växter, företer det dock en utmärkt prydnad och torde särskildt uppmärksamheten böra fästas på huru vackert ampelväxter kring kanterna af ett blomsterbord taga sig ut. E. L.

En märkvärdig planta. Längs atlantiska kusten af Förenta staterna, från Long Island till Florida, förekommer ett flackt sandigt landbälte, som vexlar från 5 till 50, till och med 100 engelska mils bredd och af botanisterna är väl bekant under benämningen Pine-Barrens. Det är i allmänhet sparsamt bebyggt och föga odladt, synnerligast på vissa ställen, såsom i New-Jersey, der landet till icke ringa del betäckes af kärr och moras (swamps), men hvarest riklig tillgång finnes på sådana frukter som växa å sumpig mark. De högre liggande platserna skulle deremot genom den varma beskaffenheten hos jorden vara väl egnade för odling af tidiga grönsaker och frukt för afsättning i New-York och Filadelfia.

Hela denna landsträcka är ett paradys för botanisterna. En mängd högst sällsynta och egendomliga växter förekomma i de talrika morasen, hvaraf en del förefinnas öfver hela sträckan; andra åter antingen endast i de norra eller endast i de södra trakterna. Bland andra sällsynta och egendomliga växter som här förekomma, är äfven flugfällan, *Dionaea Muscipula*, Linné (E-lis?). Denna växt, som företrädesvis förekommer omkring Wilmington i Nordkarolina och angränsande trakter är i visst fall sannolikt den märkvärdigaste planta på hela jorden. Märkvärdigheten hos densamma ligger i egenskapen hos dess blad att fånga flugor. Bladen framkomma från roten och ligga utbredda åt alla sidor. Bladskafften är till formen i hög grad liknande blad, emedan de äro så mycket vingade att de erhålla en bredt lancettlik form och i spetsen af dessa bladlika skaff eller fyllo-dier sitta de egentliga bladen, hvilka till formen äro rundade (omkring 1 tum i diameter) och i kanten försedda med styfva hår. Bladens insida är beströdd med vårtor, försedda med hår som afsöndra en vätska. Mellan dessa vårtor förekomma dessutom 3 hår på hvardera sidan om bladets medelnerf, hvars vidrörande förorsakar att bladet med stor hastighet sluter sig. Så snart nu en fluga eller annan insekt skall krypa öfver bladskifvan och dervid kommer att vidröra ett af dessa hår, slår bladet ögonblickligen sig tillsammans om sitt byte, hvarvid den frans

af styfva hår, hvarmed bladets kanter äro försedda gripa in mellan hvarandra, på samma sätt som fingrarna då man knäpper ihop händerna.

En herr Wm M. Canby som på senare tider noggrant observerat denna växt, har kommit till det högst märkliga resultatet att växten använder de fångade insekterna till sin näring. Han säger: så snart bladet slutit sig omkring insekten, så afsöndras från vårtorna en saft, motsvarande magsaften hos djuren, hvari insekten upplöses och insuges efterhand af växten, så att slutligen endast något litet af de gröfsta delarne finnas kvar. Först sedan detta inträffat öppnar sig bladet ånyo för att göra en ny fångst.

Växten upptäcktes för omkring hundra år sedan, enl. somliga författare af en John Bartram, enligt andra af engelska naturforskaren Ellis, och man anför, ömsom att Linné, ömsom att Ellis gifvit den sitt namn. Emellertid hade Ellis öfversänt torrade exemplar af växten till Linné och dervid upplyst om att växten fångade insekterna till sin näring; men Linné betvivlade detta, och ansåg att bladet blott qvarhöll insekten tills den var död och denna åsigt har sedan varit den allmänt antagna.

Canby har emellertid genom noggranna observationer och direkta försök kommit till det resultat att växten närer sig af de af växtens blad fångade insekterna. Han har äfven försökt att fodra dem med färsk kött och de hafva äfven tillgodogjort sig detta och öfver dessa iakttagelser och försök har han fört ordentlig dagbok. Den 7 juni fodrade han flera blad med kött och redan den 9 hade ett blad i det närmaste smält det; den 18 var köttet i samtliga bladen fullständigt upplöst och hade af dem uppsugits. Han har äfven försökt att i stället för kött fodra bladen med ost, men sådan föda fördrogo de icke, utan svartnade och dogo deraf.

Denna växt har temligen länge varit införd i europeisk kultur och äfven varit föremål för odling i Sverige; men den vill icke gerna trivas. Bosse uppger att växten skall odlas i varmhushus och i grunda krukor, ställda på fat med vatten, samt hållas under glasklocka, kortl. behandlas såsom en mycket kinkig och ömtålig sumpplanta. Canby säger att växten alldeles icke är någon sumpväxt och icke fordrar varmhushus, enär den mycket väl fördrager köld i sitt hemland. Vi hoppas att i ett följande nummer kunna lemna en afbildning af denna märkvärdiga växt.

E. L.

Sätt att förvara vindruvfor. Följande sätt att förvara vindruvfor berättas vara nyligen upfunnet i Frankrike. Man tager en tät, ren och luktfri tunna, utbreder på dess botten ett lager väl torkadt kli och lägger ett hvarv drucklasar derpå; på dessa lägges ett nytt lager kli och derefter ånyo ett hvarv vindruvfor, hvarmed fortfares tills kärlet är fullt, hvarefter locket påläggges och tillklistras så väl att ingen luft kan intränga. Det torde förstas af sig sjelft att druvorna vid inläggningen icke få vara fuktiga på ytan, utan väl aftorkade i luften, och att man hvad möjligt är bör sörja för att det ena båret icke berör det andra. Tunnan förvaras derefter på en sval men frostfri plats. På sådant sätt förvarade hålla vindruvfora sig öfver ett år. Vi vilja slutligen här erinra om, att detta förvaringssätt är sedan flera år känt hos oss. Trädgårdsmästare Petterson på Hallandsberg i Westergötland uppfann det näml. för flera år sedan och beskref det i Tidning för trädgårdssodlare 1863, sid. 6. Af egen erfarenhet veta vi att metoden är förträfflig icke allenast vid förvaring af vindruvfor, utan också all annan frukt och vi önska att på det högsta rekommendera den.

E. L.

Medel mot sköldlöss på träartade krukväxter. I en tysk trädgårdstidning skriver en vid namn Mardner: Vid inflyttningen af krukväxterna hösten 1867 fann jag att en Rhododendron arboreum var alldeles öfverdragen med sköldlöss. Hade det icke varit en fröplanta, och som hade blomknopp, så hade jag bortkastat exemplaret, emedan dess rengöring blifvit för tidsödande. Jag stod just i närheten af ett kärl fylldt med i vatten utörd kögdsel (Kuhful), då jag kom på den tanken, att försöka blöta exemplaret deraf. Jag nedstäck deraf genast växten i denna blandning och lät den qvarligga till följande dagen, då jag upptog den och fann att bladen fått en stark brunmelerad färg och således legat för länge deraf. Jag ställde emellertid växten i växthuset, för att lära känna de vidare följderna, och se, nästa vår sköt den åter och sköldlössen voro alla döda. — Jag har

*) Vi antaga att med Kuhful icke kan menas annat än gödsel, ty urin heter Harn eller Uri. Pful betyder göl, kärl, pöl; möjligen skulle det alltså äfven kunna betyda kögdselvattnet, taget i en grop vid gödselstaden, men sådant bogagnas icke till krukväxters vattning, hvilket deremot ofta är fallet med färsk kögdsel, utörd i vatten.

sedan äfven försökt samma experiment mot den lilla agalealusen, hvilken säkert är hvarje trädgårdssodlare bekant, men funnit att man måste gå tillväga med största försigtighet. Det första exemplaret lät jag ligga några timmar i blandningen (krukan bibehölls alltid ofvanför) men fann att de yngre bladen skadades. En annan planta doppade jag blott, lade den derefter i skugga och fann, att sedan hon torkat voro alla lössen döda. Bäst är att företaga dessa experiment om hösten, då plantorna icke vidare ha några vecka skott eller blad.

En enkel rättfälla. En gartner Nielsen har i dansk Havetidende beskrifvit och afbildat en af honom konstruerad rättfälla, hvilken synes oss så praktisk och lätt att åstadkomma, att vi intaga nämnda afbildning och beskrifning här. — I ett 2

tums tegelrör (drainrör) anbringas en träpropp, genom hvilken ett så stort hål borras, att möss bekvämt kunna gå derigenom, och invändigt inslås i träet omkring hålet långt stift af järntråd, så att en ingång bildas liknande den på en ryssja. Andra ändan af röret tillslutes med en träpropp. För att inlocka mössen i denna fälla lägges deri lockmat af fläsk, melonkärnor o. d.

Förökning af stockrosor genom ögon. Stockrosor förökas lätt på följande sätt. Under augusti eller i början af september månad stickas enkla ögon af de sorter man vill föröka, alldeles på samma sätt som det tillgår vid fortplantning af vinstockar genom ögon, nämligen sålunda att ett 2 tums långt stycke af stjelken utskäres, på hvars midt ögat sitter; bladet afskäres och den lilla sticklingen sättes ensam i en liten kruka i sned riktning, ställes varmt och behandlas som vanliga sticklingar. De växa lätt och kunna öfvervintras i kallhus eller annan frostfri lokal, för att på våren utsättas på kalljord. H—dt.

Efterföljansvärdt. I Grenna tidning läses: En verksam befordrare af trädgårdsskötseln och som ännu vid en långt framskriden ålder med en ynglingskraft och ihärdighet fortfar att för efterkommande plantera träd, hvilkas frukt han, åtminstone till någon betydenhet, ej kan hoppas få skörda, är löjtnant G. C. Hall. Redan som yngling anlade han vid sitt då innehafvande sergeantsboställe en fruktträdgård; under sin arrendetid af egendomen Rafvelsmark anlade han derstädes 2:ne större fruktträdgårdar med hundratals ädla träd, hvarförutan han förbättrade trädgårdarna vid 2:ne andra arrendehemman m. m. På Grenna åkerjord anlades af honom för några år sedan en tobakspantering, på 2:ne tunnland, hvarå vissa år skördats omkring 200 lisp. tobak. Sedermera anlades också af honom 2:ne trädgårdar, hvaraf den ena, anlagd på en plats, som snart sagdt var ett träsk, nu blifvit den mest frodiga så väl frukt- som köksträdgård, hvari öfver 100 fruktträd och flera hundra bärbuskar finnas. Förlidet år, äfvensom i år, har den outtröttlige mannen verkställt trädplantering å en större areal, hvarå redan omkring 300 fruktträd och en mängd buskar planterats. Förr en bland ortens största jordbrukare och äfven affärsman, har han sig nu en mindre jordareal anvisad och har, efter att för flere år sedan hafva tagit afsked ur krigstjensten, utbytt sitt gamla svärd mot trädgårdskniven. Många äro icke de, hvilka, såsom han, vid 73 år plantera träd åt efterkommande.

Krusbär och vinbär. (Efter professor Karl Kock.) Man skulle knappast tro att man i historiskt hänseende känner så litet om två så allmänt odlade buskar, näml. krusbärs- och vinbärsbuskarne, som förhållandet verkligen är, och att ännu ingen, churu vi ega flera monografier, synnerligen öfver krusbär, har efterforskat deras fädernesland.

Hvarken greker eller romare kände dessa två buskarter och till och med nästan ända till slutet på medeltiden voro de obekanta. I början af 16:de århundradet, berättar Fuchs, att krusbär blefvo odlade, och Bock, hans samtida, nämner både krusbär och vinbär, men då ingendera af dem nämner något om införsandet, torde de redan på deras tid varit allmänt bekanta. Men hvarefrån kom då krusbärs- och vinbärsbusken? Före denna tid omtalas de icke såsom fruktbuskar af någon författare. Första gången nämnes krusbärsbusken för sina taggars skull i en fransk psalmbok i 12:te århundradet och kallas då Groiselier, hvaremot användandet af bären nämnes af troubadouren Rutebeuf först i 13:de århundradet och han liknar frukterna vid små vilda plommon, med röd färg. Namnet Groiselier synes återfinnas i nästan alla europeiska språk; måhända äto allaredan mellersta Europas äldsta bebyggare, celterne, krusbär och det celtiska Gro-

seid och Grozell gick måhända först öfver i de germaniska och slaviska språken, då germanerna trängde celterna mot vester. De tyska benämningarne: *Grossel*-, *Grussel*-, *Grasel*-, *Kraus*-, *Kräschel*-, *Krusel*- och *Kloster-Beeren*, det svenska *krusbär*, det engelska *Goes*- eller *Goos-Berry*, det franska *Groseilles*, det ryska *Gruschownik* och det polska *Agresch* och *Agras* tyda på samma ursprung.

Krusbärsbusken förekommer nu i Frankrike, Schweitz, Tyskland, Polen, Skandinavien och norra Ryssland, på ett sätt som synes antyda att den der förekommit vild. Påfallande är att krusbärsbusken omtalas tidigare i Tyskland än i Frankrike, och att i skrifter från Karl den stores tid rörande åkerbruk och trädgårdsskötsel, krusbärsbusken aldrig omtalas. Benediktinerna, hvilka i så hög grad på den tiden sysselsatte sig med det stora frankiska rikets materiella intressen, skulle nog icke förbisett en så vigtig frukt som krusbäret, om det då varit föremål för odling.

I förra delen af 16:de århundradet voro, som sagt, krusbär icke vidare sällsynta. Fuchs kallar dem *Uva crispa*, en öfversättning af det misstydda ordet »Krausbeere», Bock deremot *Grossularia*, hvilket namn härledes från det celtiska *Groseid*. I senare delen af samma århundrade åtskiljer man en odlad och en vild form och erhöill den förra namnet *Grossularia* och den senare *Uva crispa*.

Hvad vinbärsbusken angår, så är den säkert införd i en senare tid och icke före det 15:de århundradet. Derför tala de namn *Ribes officinarum* och *Ribes hortense* den då erhöill, och framdeles det franska *Groseiller d'outre mer* (d. v. s. från andra sidan hafvet). Men hvarifrån är den då kommen? Den växer utan tvifvel vild i Skandinavien^{*)}, i det nordliga Ryssland, måhända äfven i de kaukasiska bergen, mindre Asien och Armenien. Möjligtvis bragtes vinbär till Frankrike af normannerne, ett antagande som rättfärdigas af namnet *Groseiller d'outre mer*; möjligen erhöillos de från östern, för hvilket namnet *Ribes* talar. Detta namn var nämligen ett omtyckt läkemedel hos araberna i 9:de och 10:de århundradena, hvilket tillreddes af en sorts syrliga frukter. Arabernas *Ribes* är emellertid icke vårt vinbär, utan *Rheum Ribes*, hvilket och de flesta botanister i 16:de och 17:de århundradena visste. Men måhända har man i nordliga orienten begagnat vinbärsbuskens syrliga frukter på samma sätt, då Rheum *Ribes* i anseende till ett kallare klimat icke trives der. Temligen säkert är att det i sydöstliga Europa bereddades ett läkemedel som begagnades på samma sätt som det arabiska. Derpå hänryder namnet *Ribes officinarum* och sannolikt har det arabiska namnet öfverförts på denna nordiska växt, och möjligt är att normannerne öfverfört den till Normandie, hvarest den också synes tidigast kommit i odling.

Resultatet är alltså i korthet detta. Krusbärsbusken var känd i 12:te århundradet, och fanns säkert allaredan i odling såsom fruktbuske; först mot slutet af 15:de århundradet blef den allmänt utbredd i trädgårdarna. Vinbär brukades i 15:de århundradet och måhända ännu tidigare såsom läkemedel, hvilket sannolikt föranledt till odlingen af vinbärsbusken. Bägge buskarterna äro hemma i Norden och ha derifrån efterhand vunnit utbredning åt söder.

*) Både svarta och röda vinbär växa fullkomligt vilda i norra Sverige och vid Kongl. Landbruksakademiens experimentalfält odlas buskar af båda dessa arter, tagna i vildmarken i trakten af Råneå. E. L.

Öppen korrespondens.

Red. har haft nöjet mottaga ett bref af följande lydelse, hvilket på begäran införes: »Jag är en gammal man, har i hela min lefnad älskat och äfven litet, såsom Liebhaber, idkat trädgårdsskötsel, men nu på min ålderdom egnat min mesta tid deråt och har derföre flitigt läst eder förträffliga trädgårdstidning. Tillåt mig derföre härmed att uttala för eder min högaktning och bringa eder min mest hjertliga och uppriktiga tack för det utmärkta sätt hvarpå ni verkar för att väcka håg och sprida insigter i trädgårdsodlingens sköna och nyttiga konst inom vårt kära och älskade fädernesland. Mätte ni länge, utan att tröttna, kunna fortsätta lika ihärdigt, lika oförtrutet som hittills! Var viss på, att det goda, det nyttiga såde ni utsår, skall bära ymnig och gagnande skörd, ännu långt efter sedan ni för alltid lagt ned eder penna. — Jag vet nog att en nyttig och god verksamhet innebär sin egen belöning och att begäret att gagna edra medmenniskor och edert fädernesland sporrar eder till verksamhet och manar eder till uthållighet; men jag är rädd för, att ni ändå tröttnar till sist, om eder trädgårdstidning

icke bär sig bättre, än att ni nödgas arbeta utan all ersättning. Tillåt mig derföre på detta sätt fråga eder, om icke ett litet understöd skulle vara behöfligt och önskligt, för att betrygga trädgårdstidningens fortgång och på hvad sätt eller i hvad form ni skulle vilja emottaga ett sådant, och jag hoppas att jag icke på något sätt sårar med en dylik hemställan. Jag har tagit mig friheten att göra den derföre, att jag finner eder tidning så billig, att det synes mig omöjligt, att den, oaktadt den stora spridning jag vet att den har, skall kunna bära sig och ännu mindre gifva någon ersättning för edert arbete, som måste vara ganska betydligt. Som jag önskar förblifva okänd, ber jag eder införa detta bref och derunder teckna edert svar».

Det är med mycken tacksamhet vi mottagit ofvanstående utmärkta prof på välvilja och önska blott att vi kunde i någon om och ringa grad göra oss förtjenta deraf. Vi lofa emellertid att söka fortsätta med trädgårdstidningens utgifvande, möjligen ännu i många år, i händelse våra ringa bemödanden för trädgårdsodlingens befrämjande kunna anses vara af något gagn och så framt den ärade allmänheten i lika hög grad som hittills, genom en talrik pennumeration, välvilligt understödjer vårt anspråkslösa tidningsföretag. Hvad den ekonomiska sidan beträffande trädgårdstidningens angår, har den, isynnerhet under de senare åren, varit vida bättre än brefskrivaren synes antaga, och enär vi aldrig afsett att skörda några synnerliga pekuniära fördelar på detta företag, äro vi fullt belättna om det framdeles i detta afseende går lika bra som under de närmast föregående åren. Vi önska derföre icke något understöd, i sådan form att endast vi och icke allmänheten deraf skulle skörda gagn. För hvarje understöd egnadt att göra tidningens innehåll så gediget som möjligt och som sända bidroge att öka dess gagn och befördra dess spridning, skulle vi deremot vara högeligen förbundna och detta torde lämpligast kunna ske genom att utsetta premier för författande af artiklar, lämpliga att införas i densamma.

Annonser

emottagas till införande mot 12 öre pr petitrad. För gröfre stilsorter betalas i mån af det utrymme de upptaga.

På Adolf Bonniers förlag har nyss utkommit och finnes att tillgå i dess bokhandel (Bazaren å Norrbro) samt hos öfriga bokhandlare:

Handledning vid Blomsterodling i Boningsrum

af N. J. Ericsson,
Direktör för trädgården vid Haga. R. W. O.
Andra genomsedda och tillökade upplagan.
Med 14 stentryck.
Pris 2 rdr.

En trädgårdsmästare försedd med goda vitsord öfver praktisk duglighet i alla delar af sitt fack, önskar plats till våren. Närmare upplysningar har herr direktör E. Lindgren å Landbruksakademiens Experimentalfält lofvat meddela.

Possessionater och Trädgårdsmästare hvilka nästa sommar vilja sälja större partier Sparris och odlade Champignoner, behagade derom ju förr dess hellre benäget göra anmälan till undertecknad. Stockholm i december 1869.

Z. Wikström.
Apothekare.

Innehåll:

Anmälan. — Urval af träd och buskar för fritt land (forts.). — Blomsterdrifning i boningsrum (forts.). — Något om anordnandet af örtartade prydnadsväxter i Franska och Engelska anläggningar. — Öfversigt af nyheterna i växt- och fröhandeln (forts.). — Minneslista för trädgårdsodlare i januari månad 1870. — Blomsterbord för boningsrum. — En märkvärdig planta. — Sätt att förvara vindruvor. — Medel mot sköldlöss på trädarte krukväxter. — En enkel rättfälla. — Förökning af stockrosor genom ögon. — Efterföljansvärdt. — Krusbär och vinbär.

STOCKHOLM, SIGFRID FLODINS BOKTRYCKERI, 1869.